

Els grans premis se suen

Futbol. L'Olot obté el punt que li faltava per assegurar el campionat de tercera divisió, trenta anys després del seu últim títol. La Rapitenca va fer patir els de Bañuelos en la recta final

RAPITENCA2

OLOT2

Per lluir s'ha de patir. L'Olot va fer la feina i serà en el sorteig dels campions de tercera, un fet històric per al club, però no es va estalviar una bona dosi de patiment en l'última jornada, a la Ràpita. La incertesa en els últims minuts, en què un gol rebut hauria deixat els olotins sense la grossa, va marcar un partit que van tenir controlat durant molta estona, insuficient per evitar els nervis al final. L'angoixa, en qualsevol cas, va valer la pena, perquè l'equip i l'afició que va anar fins a Sant Carles van poder celebrar un títol que els permet afrontar la fase d'ascens a segona B amb molt millors expectatives que fent-ho com a segon o tercer.

L'empat era suficient, però no era qüestió d'especular, perquè la Rapitenca, més enllà de si podia tenir algun al·licient aliè, sempre genera amenaça a la Devesa. Tot va començar bé gràcies a una acció individual de molta qualitat de Raül Rodríguez. L'extrem va arrencar des de la banda, va entrar en diagonal superant dos rivals i va fer un xut creuat que va entrar després de tocar el pal (21'). El gol va arribar en la primera ocasió amb cara i ulls, després d'un començament d'anades i vingudes, però poc perill a cap de les dues porteries. Sense Uri, que mirarà de retallar terminis de recuperació per jugar la fase d'ascens, Bañuelos va sortir amb Carlos com a referència a dalt i Enric Vallès d'enllaç.

Amb el 0-1, els olotins van assumir molta possessió i control, i van inquietar Koke amb un parell de pilotes penjades a l'olla i algunes passades llargues a Carlos. A l'altre costat, però, els locals també ho van provar, sobretot amb una rematada de tisora de Javi Ramos que va sortir fregant el pal (39'). Poc abans del descans, el mateix davanter hi va tornar, però Serra va tapar bé el xut.

Com en totes les grans cites, va tocar patir i suar, i això que l'escenari semblava immillorable quan, just després del descans, l'Olot va marcar el 0-2. Carlos va fer un xut sec que Koke va escopir, i Francolí, llançant-se en planxa, va marcar de cap. Però no hi va haver ni temps per celebrar-ho, perquè de seguida, a l'altre costat, Javi Ramos es va regirar molt bé dins l'àrea i va superar Òscar. Dos gols seguits que deixaven les coses tal com estaven en el descans, amb el cop moral d'haver palpat la tranquil·litat absoluta i d'haver vist com s'escapava de cop. El marge era encara notable, però no convenia gens refiar-se'n ni tenir gaires ensurts. Com el que va provocar una centrada a l'àrea cap a Javi Ramos, que va fer un control massa llarg i va perdre una molt bona ocasió (56').

Tot s'embolica Edile va estar a punt de marcar l'1-3 amb un xut potent amb gran resposta de Koke (71'). La situació de descontrol dels garrotxins va néixer a partir del 2-2, un xut de lluny ben col·locat, però més aviat flux de Ferran (78'). La Rapitenca havia entrat en l'últim quart d'hora amb molta pressa i va encendre l'alarma, perquè el Cornellà guanyava. S'hauria desactivat si la rematada de cap de Serra (82') no s'hagués estavellat al travessar. Els nervis es van multiplicar en els últims minuts. Òscar se la va jugar amb una sortida amb els peus davant de Javi Ramos (84') i els de Teixidó van penjar un parell de pilotes a l'olla. I res més, per sort per als garrotxins.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-05-2013 Pàgina 21

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/647136-els-grans-premis-se-suen.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss